

– ALTSO NORÐLÝSI, HVALAR, ÍSFLAKAR, KAVI OG TANN
AVBERA GÓÐI MATURIN BEINT FRÁ NATÚRUNI, TAÐ ER
VERULIGA FANTASTISKT, SIGUR MARIN, OG MINNIST
AFTUR Á DAGARNAR Í NATÚRUNI Í GRØNLANDI

MYNDIR: PRIVAT

haldi, at vit hava meiri í felag, enn vit veruliga vita av. Vit skilja bara hvønn annan betur, og virðir og atburður yvirhøvur minna nógv um hvørt annað, heldur Marin.

Hon er púra sannførd um, at tað er gevandi fyri tey flestu at fara út um landoddarnar í samband við lesnað ella við arbeiði.

– Føroyar eru eitt rættiliga gott land at liva í, og tí eru vit so heppin, at tú oftast kemur aftur við kensluni av, at Føroyar eru tað besta staðið á jørð, sigur Marin.

Hon heldur tað vera sera umráðandi at læra um, hvussu onnur fólk liva, hvørji virði tey hava ella hava mist, hvussu tey nýta natúruna, og hvussu tey liva saman.

– At knýta vinabond um hav og lond kann bara vera við til at byggja okkara egna lív og okkara land til nakað enn betur og sterkari, sigur Marin, sum við gleði minnist aftur á náttúruna í Grønlandi.

Grønland er viðkomandi

Marin hevur altíð havt stóran áhuga í mentanarligum og samfelagsligum viðurskiftum umframt, at hon hevur stóran alsk til náttúruna. Tí var Grønland eitt sera áhugavert stað hjá Marini at fara.

– Eg vildi læra meiri um teirra mentanarligu og landafrøðiligu avbjóðingar, og hvussu hesi ávirka teirra heilsu og lívsgóðsku. Eisini vildi eg síggja, hvussu teirra heilsuverk virkar, hvussu læknarnir arbeiða saman, og á hvønn hátt Føroyar eru øðrvísi sigur Marin.

Men náttúran var hon, ið veruliga dró Marina til sín, og tí kendi hon seg heldur innibyrgha, tá ið hon fann útav, at høvuðsstaðurin í Grønlandi einans er 9 km úr enda í annan.

– Eg veit ikki, hvat eg hevði væntað, men eg bleiv bilsin, tá eg fann út av, at eg eftir fyrsta vikuskiftið í roynd og veru hevði gingið allastaðni í Nuuk. Strekkið úr einum enda av býnum til ytsta bygda økið liggur um 9 km, og eg slapp ikki longur, um eg ikki fór yvir fjøll ella firðir, sigur Marin, sum nú skilur hví allir grønendingar hava bátar, eins og vit hava bilar.

Náttúruna ávirkaði eisini huglagið, tí heima á Tvøroyri varð Marin von við at hoyra eina ørgrynnu av ymsum ljóðum úr náttúruni, men einasti fugla-sangurin í Nuuk kom frá ravnin.

– Tey hava sera lítið av mold, og tí sæst bert mosi á fjøllunum og ikki ein einasti urtagarður, ið fyri meg sá so sera bert út. Sum næstan tann einasti fuglurin, tú sær, er ravnur allastaðni. Uppvaksin í Trongisvági millum nógv djóralív, er ravnurin nakað keðiligt, og tí var eg leingi ávirkað av huglagnum, ið ravnurin gav, men eg vandi meg tó við ravnagorri, greiðir Marin frá.

Hóast náttúran var øðrvísi enn væntað, so var hon stórsligin og fangandi.

– Altso Norðlýsi, hvalar, ísflakar, kavi og tann avbera góði maturin beint frá natúruni, tað er veruliga fantastiskt, sigur Marin, og minnist aftur á dagarnar í náttúruni í Grønlandi.

